

[Chr. Christiansen.]

opstaa modstridende Opfattelser, som kan komme til at berøre Interesseomraader for dansk Fiskeri. Jeg forstaaer det imidlertid saadan, at Hensigten med Kravet om Enstemmighed er, at der derved gives en Garanti for, at de Foranstaltninger, Kommissionen maatte foreslaa gennemført, kan blive effektive, hvilket de næppe kan blive, hvis de ikke er enstemmigt vedtaget af hele Kommissionen.

Jeg har ogsaa bemærket, at man har drøftet Problemet om en almindelig Begrænsning af Fiskeriflaaden til Størrelsen i 1938 eller til Størrelsen i Dag, hvis dette for det enkelte Land skulde være mere fordelagtigt. Imidlertid har ikke alene Danmark, men ogsaa Norge og Sverige i Virkeligheden modsat sig de Bemærkninger, der er gjort i Slutprotokollen angaaende en Begrænsning af Fiskeriflaaden. Det kunde naturligvis maaske nok fra andre Landes Side ses som en effektiv Foranstaltning til at forhindre Overfiskningen og til at bevare Fiskebestanden i Nordsøen, men jeg kan nu ikke se rettere end, at en saadan Foranstaltning kan komme til at virke uretfærdigt og urigtigt over for en Række af de Lande, der har Interesse i at fiske i Nordsøen, saa jeg haaber meget, at man ikke skal gaa til drastiske Bestemmelser i denne Henseende, som meget vel kan blive overordentlig skadelige for dansk Fiskeri.

Den højtærede Minister har under Behandlingen af Forslag til Lov om Støtte til Nybygning af Fiskerfartøjer i det andet høje Ting været inde paa, at der ikke burde ske en Forøgelse af Fiskeriflaaden ud over den Størrelse, den havde i 1938, og der skal have fundet en Drøftelse Sted med Fiskeriets Hovedorganisationer, hvorefter man har været enig om, at man vilde indskrænke Adgangen til at yde Laan og Tilskud til Nybygninger. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det dermed skal siges, at den danske Regering har taget Standpunkt til Problemet om en Begrænsning af Fiskeriflaaden derhen, at man nu ikke vil være med til en Forøgelse af den forhaandenværende Fiskeriflaade. Ganske vist er der her kun Tale om de Nybygninger, hvortil der søges Laan og Tilskud, hvorimod Nybygninger i almindelig Forstand for privat Regning formentlig kan finde Sted, saaledes som det hidtil har været muligt, men jeg vil dog gerne rejse hele dette Spørgsmaal og anmode Ministeren om at udtale sig, idet jeg er noget betænkelig ved alt for drastiske Skridt paa dette Omraade, som maaske kan komme til at virke yder-

ligere vanskeliggørende for dansk Fiskeri ud over de Vanskeligheder, det i Øjeblikket ellers arbejder med.

Hans Pinstrup: Den Konvention, vi her behandler, er Udtryk for nogle af de Spørgsmaal og Opgaver, Fiskerierhvervet arbejder med. Allerede i 1937 afsluttedes i London en næsten tilsvarende Konvention, der blev ratificeret af Danmark, men som paa Grund af Krigen aldrig blev ratificeret af Flertallet af de deltagende Lande. Det, der nu foreslaas, er altsaa Spørgsmaal, Danmark før har taget Stilling til, ja, helt siden 1883 har vi haft Lovbestemmelser angaaende Forholdsregler vedrørende Nordsøfiskeriet. Det maa hilses med udelt Tilfredshed, at en Række Lande i Fællesskab vedtager Bestemmelser til Modvirkning af Rovfiskeri af Smaafisk og Yngel. Disse Bestemmelser Betydning er indlysende og falder i højeste Grad sammen med danske Fiskeriinteresser derved, at de muliggør bedre Varer paa Verdensfiskemarkedet og forhaabentlig ogsaa bedre Rentabilitetsforhold for Fiskerierhvervet. Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Forslaget til hurtigt Vedtagelse.

Fibiger: Det er kun naturligt, at Danmark er med i Arbejdet paa en saadan Konvention og tilslutter sig denne, da vi med alle de Fiskere, vi har, og de Farvande, vi har rundt omkring Landet, paa saa mange Maader er interesseret i de heromhandlede Spørgsmaal og i at kunne faa Indflydelse paa Udviklingen. Vi har herhjemme haft saa mange Restriktioner med Hensyn til, hvor der maatte fiskes, og hvor meget der maatte fiskes, og hvor store Fiskene maatte være o. s. v., og jeg tror, at det er udmærket, at forskellige Lande nu tilslutter sig saadanne Bestemmelser. Jeg er særdeles veltilfreds med, at man ikke fra dansk Side har tilsluttet sig det, som var fremme ved Forhandlingen, at man ikke maatte forøge Fiskeriflaaden ud over Størrelsen i 1938 eller nu; vi staar netop over for f. Eks. Bygningen af Hanstholm, hvad der forudsætter større Fiskerfartøjer, og ogsaa, at Staten maaske skulde give Laan og Tilskud til den Slags Ting. Man har ikke herved forpasset noget eller er gaaet med til noget, som kunde hindre en Udvidelse.

Jeg skal ellers ikke gaa i Enkeltheder med Forslaget, som jo er gennemgaaet af den højtærede Landbrugsminister, og i Bemærkningerne kan vi læse os til det; jeg skal kun udtale, at vi fra konservativ Side kan give Tilslutning til den Konvention, som foreligger.